

тъ училища ся отдавахъ на тѣхъ, което, както видѣхъ читатели-тъ, не е право.

Но сѣщо не е право и това дѣто вѣтрѣ въ Габрово непріатели-тъ на Г. Бурмова искахъ и искатъ да стоварятъ на него-вѣ повинность това побъркваніе : ужъ че отъ негово-то ид-ваніе на сетиѣ ся закачили тѣзи неуредицы, че той по неужив-чивый си характеръ и по личны страсти въвелъ раздоръ между учители-тъ, обидѣлъ нѣкои отъ по първы-тъ и по вліятелны-тъ хора и съ това навлякалъ на себе си тѣхно-то неблаговоленіе, хвърлилъ първы-тъ сѣмена на раздоръ между граждани-тъ, и най послѣ, воденъ отъ корыстолюбіе, за славъ и по-голѣмъ платъ, оставилъ училище-то и станѣлъ причинъ на негово-то разстрой-ство. А за да оправдае тѣзи си непростителнѣ постѣпки зель да обвинява тогоъ и оногосъ отъ членове-тъ на общинѣ-тъ и съ това посѣялъ недовѣріе между попечители-тъ въ Одессѣ и общинѣ-тъ въ Габрово и станѣлъ причинъ да ся прѣспѣятъ не-благопріятны слухове и да ся похули Габровско-то училище.

Не сме были отъ пріатели-тъ на Г. Бурмова, но тамъ дѣто ся изискува строга истинна, и дѣто тя ни ся валага по длѣжности къмъ общо-то добро, никога, никоя страсть не ще прѣобладае надъ истиннѣ-тъ както и никакой страхъ и никакой хатѣръ не ще ны занѣми да ѣхъ не исповѣдамы; и ный казувамы, че тѣзи обви-ненія противу Г. Бурмова сѣ прѣтоварены, и колкото на лице да ся вижда нѣщо правдоподобно на това, въ сѣщность не е така. Не отказвамы че нѣкои работы не сѣ станѣли по това врѣме така както ги казувать, но казвамы че Г. Бурмовъ не е нарочно сторилъ това, нито е прѣдумысленно дѣйствовалъ съ таквѣзъ нѣкаквѣ цѣль; и зло-то което е станѣло не е станѣло ни отъ него ни чрѣзъ него, но всичко ся породи и прорасте отъ другы вѣйкашны, сѣвсѣмъ независящы отъ него причины.

Споредъ както ный сме забѣлѣжили, всячка-та повинность, всячка-та кривица за тѣзи бѣркоти лежи въ духъ-тъ на врѣ-ме-то и въ неотразимо-то стеченіе на обстоятелства-та; не е лесно да ся бори человекъ противъ прѣдрасудкы-тъ на вѣкъ-тъ. Не Бурмовъ но неспоразумѣніе-то, или по-ясно да кажемъ